

[Finansministeren.]

Vedtages de forslag, hvorom der nu er enighed, vil der fra og med skatteåret 1960-61 være adgang til skattelettelse for opsparing efter følgende varige ordninger:

For det første vil der inden for en grænse på 600 kr. for ikke-forsørgere og 1 000 kr. for forsørgere kunne opnås fradrag i indkomsten for præmier til kapitalforsikringer og for egne bidrag til de såkaldte „kapitalpensionsordninger“, der i stedet for løbende udbetalinger giver ret til en kapitaludbetaling ved pensionsalderens indtræden eller ved død forinden. Også indskud på kapitalbindingskonti kan som allerede omtalt fradrages inden for disse beløbsgrænser, der tillige gælder for bl. a. udgifter til syge- og ulykkesforsikring. De kapitaludbetalinger, som de her nævnte præmier eller indskud giver ret til, vil som hovedregel være indkomstskattefri.

For det andet skal en funktionær eller en arbejder ikke indkomstbeskattes af de beløb, som hans arbejdsgiver indbetaler for ham til en pensionsordning. Dette gælder arbejderbidrag både til kapitalpensionsordninger og til pensionsordninger med løbende udbetalinger. Når pensionen til sin tid udbetales, skal løbende årlige ydelser indkomstbeskattes. Af kapitaludbetalinger skal der derimod svares en afgift én gang for alle på 25 pct. Er der tale om en kapitalpensionsordning, betales der dog kun afgift af den del af udbetalingen, der hidrører fra arbejdsgiverens bidrag. Jeg skal ved denne lejlighed ikke komme ind på de særlige overgangsbestemmelser, der skal anvendes for visse tidligere oprettede pensionsordninger, men jeg vil gerne fremhæve, at den del af en kapitalpension, som hidrører fra arbejdstagerens egne bidrag, også fremtidig vil være skattefri ved udbetalingen.

For det tredje er der en række ordninger, der giver ret til fuldt fradrag i indkomsten for indbetalte præmier og bidrag. Som et modstykke til den fulde fradragsret skal løbende udbetalinger fra disse ordninger fuldt ud medregnes i den skattepligtige indkomst, medens beskatningen i de tilfælde, hvor der udbetales et beløb én gang for alle, afvikles ved en afgift på 25 pct. af det udbetalte beløb. Til denne gruppe af ordninger hører renteforsikringer, egne bi-

drag til pensionsordninger med løbende udbetalinger og indekskontrakter, der kan oprettes såvel hos pengeinstitutter som hos forsikringsselskaber.

For det fjerde kan unge ikke-forsørgere ved at benytte sig af den opsparingsordning, som nu foreslås gennemført, opnå skattnedsættelse i form af fritagelse for tillægsskat.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Jeg skal dernæst for det høje ting fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om totalisatorspil.*

Ved revisionen af totalisatorloven i 1950 blev der gennemført en nedsættelse af afgiften til det offentlige, idet man imødekom en af væddeløbsforeningerne fremsat anmodning om økonomisk støtte derved, at den del af indskudssummen, som det offentlige gav afkald på gennem nedsættelsen, tilfaldt foreningerne.

Som følge af den siden 1950 stedfundne stigning i udgifterne til væddeløbsbanernes drift og løbenes afholdelse er samtlige landets heste- og cykelvæddeløbsforeningers økonomiske forhold blevet forringet i en sådan grad, at lempelse af afgiften til det offentlige må anses for påtrængende nødvendig.

Finansministeriet har med repræsentanter for alle de foreninger, der har bevilling til totalisatorspil, drøftet de muligheder, der foreligger for at gennemføre en nedsættelse af afgiften, og kan herefter tiltræde en af hestesportsforeningerne anbefalet ordning, hvorefter der indføres en nedsættelse i totalisatorafgiften til det offentlige på den måde, at der i den efter den gældende skala beregnede afgift gives adgang til at fradrage et beløb svarende til 10 pct. af indskudssummen på vinder- og pladsspil. Af disse 10 pct. skal 5 pct. komme spillerne til gode, medens 5 pct. skal tilfalde bevilningshaverne.

Når hestesportsforeningerne har anbefalet denne ordning, skyldes det, at der over for publikum rent umiddelbart sker en forbedring af det ikke-hazardprægede plads- og vindespil, hvis odds forøges, samtidig med at væddeløbsforeningerne opnår en